

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista!

📖 Ž 39,6b.7a.8 + uvítání: s koncem církevního roku se objevují témata konečnosti lidského života a naší naděje, společně chceme naslouchat Božímu oslovení nesoucím naději a povzbuzení

🎵 507

Modleme se: Radujeme se a veselíme, náš Bože, z tvého spasení, ze tvé záchrany, kterou jsi dokonal ve svém Synu a našem Pánu Ježíši Kristu. Tys v jeho příběhu sváděl zápas se zlem a vybojoval jsi jej pro nás až do vítězného konce. Odstranil jsi v Ježíšově vzkříšení nadvládu smrti, každému kdo v něho doufá, tak stíráš slzy z očí.

Prosíme, uč nás pevně doufat ve tvé dílo. Odpusť všechny chvíle, kdy jsme si chtěli pomoci sami, kdy naší nadějí byly jiné síly a jiné skutečnosti, než tvá dobrota, láska a milosrdenství. Smiluj se, Bože!

Prosíme, uč nás najít v tobě jediném naší oporu, uč nás věrnosti, uč nás nalézat a šířit tvůj pokoj, uč nás, jak si notovat nové písně tvé chvály: Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 125

promluva – vyslání do NŠ: schovávaná

📖 Iz 25,6-9 a 26,1-4

🎵 534

„Požehnáno buď přicházející království.“ (Mk 11,10) Dej nám vidět, zaznamenávat a radostně prožívat, kde a jak přichází tvé království, náš Páne!

📖 Ř 8,18-25

Utrpení, marnost, otroctví zániku a sténání. Tak vidí apoštol tento svět. Na konci životní pouti každého tvora tímto světem pak smrt. Zkrátka slzavé údolí.

Někdo z nás by možná, sestry a bratři, protestoval. Zdravý, mladý, úspěšný, práci mající, zabezpečený, v rodinném životě šťastný, po všech stránkách spokojený jedinec to takto přeci nepocítuje.

Ale jiný by to naopak podepsal: Kdo se potýká s nemocí a slabostí těla sám u sebe nebo u svých nejbližších, na koho doléhá tíha stáří, člověk nezaměstnaný či dokonce bez domova, se zpřetrhanými vztahy, rozpadlým manželstvím či opuštěný dětmi, ten, mezi jehož blízkými zasáhla smrt, každý takový ví o světě a o životě své. A vidí to stejně jako Pavel. Život je strast, bolest a trápení.

Do takových situací neseme jako křesťané poselství o tom, že Pánu Bohu není jedno, co se s námi děje, že všechno to zlé nese spolu s námi. Ba dokonce, že se tomu zlému staví na odpor a v Ježíši Kristu všechno zlé s konečnou platností už porazil. To když ukřižovaného Ježíše vzkřísil z mrtvých. Je hotovo, s krutou nadvládou utrpení, zániku a marnosti je konec, Bůh v Kristu zvítězil.

Ale jak to? Jak si můžeme tohle dovolit tvrdit? Není to právě každodenní realita, která nás usvědčuje z toho, že zlo se po světě rozpíná, zasahuje naše životy, drtí i celé národy? Prožíváme to osobně nebo nám to ve velkém servíruje každodenní zpravodajství: války, teror, přírodní katastrofy, diktátorské režimy, chudoba a hlad. Jak je zlo poraženo? Copak se to někde projevuje a je to vidět?

„Jsme spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal? Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme.“ (v.24n) O slávě budoucího věku, o přijetí za syny, o vykoupení těla a o spáse je rozhodnuto. To je jisté, jako že jedna a jedna jsou dvě. Ale než se se to plně projeví, než to bude všem zjevné, zřejmé a viditelné, to ještě nějaký čas potrvá.

A tak je hotovo, a přitom ještě není. Nepřítel již podepsal bezpodmínečnou kapitulaci, ale některé jeho jednotky se jí odmítají podvolit nebo o ní ještě ani nevědí, a proto bojují dál. Zákon je přijat, ale s účinností od nějakého pozdějšího data. Nový dům je hotov, ale stěhovat se budeme až za pár týdnů či měsíců, než vyprší výpovědní lhůta v práci nebo než děti dokončí školu.

Něčemu takovému je podobná naše situace. Zlo je zbaveno své moci, ale my se s jeho následky ve svých životech stále musíme vyrovnávat. Zdá se nám, že pokračuje beze změny to staré. Ale všem projevům zlého navzdory, a to dokonce navzdory samotné smrti a zániku víme, že se nás týká sláva budoucího věku, sláva synů

Božích, která má být zjevena, že se nás týká přijetí za syny, totiž vykoupení těla, a uvedení do plné svobody Božích dětí. To vše je díky Ježíši Kristu připraveno, rozhodnuto, vybojováno. A nám jen nezbyvá než čekat, až se to z Božího rozhodnutí v ten nejpráhodnější okamžik naplno zjeví, naplní, uskuteční na nás i na celém tvorstvu, až bude proměněn a vykoupen celý tento náš svět.

Takové čekání se pro toho, kdo je šťastný a spokojený, stává až zbytečným. Nic mu nechybí, zdá se mu, že jeho spokojený život by mohl trvat na věky, možnost jakéhokoli zhoršení si nepřipouští, myšlenky na smrt snadno zaplaší, že jeho se to přece ještě hodně dlouho týkat nebude. Co by měl takový člověk vůbec očekávat?

Pro toho, kdo je nešťastný a strádá, kdo pláče pod tíhou svého kříže je zde jiné pokušení: Ať je to rychle! Ať Boží spása nastane co nejdřív, nejlépe hned teď! Ať přijde onen zásadní zlom a zjeví se Pán ve své slávě a vezme nás už k sobě! Už se to totiž nedá vydržet, už je toho moc. Teď nebo nikdy! Déle již nelze čekat.

Apoštol Pavel s výhledem na to nesrovnatelně lepší, co čekáme, vyzývá k trpělivosti. Pro šťastné i nešťastné, pro veselé i smutné, pro radující se i plačící.

Oproti pozemskému štěstí čekáme mnohem víc. Byla by škoda se s tím minout jen proto, že se nám zdá, že nám Bůh nemůže nabídnout víc. Omyl. Bohatství Boží nám připravené dalece přesahuje, co oko kdy vidělo, co ucho kdy slyšelo a co člověku vůbec na mysl přišlo.

Oproti pozemským strastem čekáme mnohem víc než jen nějakou rádobu náhradu a pouhé vyvážení nedostatků. Byla by škoda se s tím minout jen proto, že se nám zdá, že Bůh se svým vysvobozením příliš otálí a my své čekání vzdáme. Lhůta není určena námi a neřídí se naším přáním. Je plně v rukou Božích.

Proto aby nás nepostihl neblahý výkyv ani na jednu stranu, abychom ani v situaci štěstí, ani v situaci nezměrné bolesti nepřestali očekávat završení Božího díla v Ježíši Kristu, byl nám dán Duch jako závdavek věcí příštích, jako příslib budoucích darů, jako prvotina. Tam, kde Duch působí a lidé se jím dají vést, tam se již naplňuje něco z toho, co očekáváme a vyhlížíme. Tam již klíčí a roste přicházející Boží království lásky a milosrdenství, spravedlnosti a pokoje. A kdo

tohle poznal a prožil, ví, že má cenu trpělivě, vytrvale a věrně čekat.
Protože to bude stát za to. Amen

♪ 360

Náš Pane Ježíši Kriste, tys Bohem darovaná cesta života, ty jsi naše naděje a budoucnost, ty jsi náš počátek i cíl, naše světlo a bezpečí.

Tobě předkládáme své prosby a doufáme v jejich vyslyšení:

- Opakovaně slyšíme o bojích v Sýrii a Iráku, opakovaně jsme vystaveni zprávám o utrpení civilního obyvatelstva. Prosíme tě, aby boje utichly, aby nepřátelství ustalo, aby se na místa střetů vrátil normální život.
- Prosíme tě za ty, kdo mají moc. Za ty, kdo jí drží již dlouho, za ty, kdo jsou nově zvoleni a teprve se svého úřadu ujmou, za ty, kdo by měli odejít a neumí to a svých pozic se křečovitě drží. Všem mocným dávej moudrost, odpovědnost, rozvahu a jasnou mysl.
- Přimlouváme se za celé tvorstvo, které svou činností my lidé stále více ohrožujeme. Dej odvahu k malým i velkým krokům při ochraně klimatu, krajiny, živočichů i rostlin. Ukazuj, že i každá maličkost má v tomto snažení smysl.
- Přimlouváme se za smutné, zklamane, poraněné na duši, za ty, kdo nejsou schopni nikomu věřit. Buď jejich útěchou a posilou v tyto podzimní podmračené šedivé dny.
- Přimlouváme se za tvou církev, aby v ní znělo tvé slovo a spolu s tvými svátostmi bylo lékem na naší nevěru, posilovalo nás v pokušeních, stávalo se pro nás zdrojem trpělivosti a odhodlání. Ať nás tvůj Duch posiluje v naší službě tomuto světu a ve vytrvalém očekávání příchodu tvé spásy.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 411

ohlášky

📖 Jk 5,8

📖 Nu 6,24-26

♪ 183